

З'ЄДНАНІ ФАРМЕРИ КАНАДИ Албертійська Секція

М А Н І Ф Е С Т

Головний Заряд і Дирекція

Члени Екзекутиви

PRESIDENT
WM. A. YUSEP,
ISPAS

1ST VICE-PRESIDENT
C. O. MCGOWAN,
HARRY HILL

2ND VICE-PRESIDENT
W. G. LOGAN,
HOLDEN

Директори

FRANCIS AUSTIN, RANFURLY
FRED BOYCHUK, SMOKY LAKE
B. KRULL, CHIPMAN
W. E. DAVIS, ELK POINT
J. G. DOBRY, PHILLIPS
C. A. JENKINS, SPRUCEFIELD
J. F. MELENKA, WARWICK
H. T. PAYNE, VEGREVILLE
G. T. PAWLIUK, WHITFORD
W. A. ROMANIUK, ANDREW
PETER SAMOIL, PLAIN LAKE

По більшій інформації пишiть до:

R. J. BOUTILLIER
SECRETARY U. F. C.
Willingdon, Alberta.

002000640 779

ТРИЦЯТЬ-ЧОТИРИ

РОКИ

НА

СЛУЖБІ

ЗАХІДНОМУ

РІЛЬНИЦТВУ

United Grain Growers
Limited

МАНІФЕСТ ЗЄДИНЕНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ

За останні десять літ, відколи почалася скрута в 1930 році, ми, фермери Західної Канади страшенно потерпіли фінансово. Жадна інша індустрія на могла б була витримати під такими важкими ударами. Жадний організований гурт промислових чи професійних робітників не стерпів би був такої знижки заробітної платні як фермери витерпіли, не поробивши певно означених і прямих заходів в цій справі.

Коли б заробітну платню шахтарів (майнерів) знижено на 20 процентів, ми не дістали б і тони вугля з копальні. Коли б знижено на 20 процентів платню залізничникам, не рушився б ні один потяг між Геліфаксом і Венкувером. Коли б знижено платню нашим учителям, не відізвався б ні один шкільний дзвінок. Спробуйте урвати дещо з платні робітникам на автомобільних заводах, то побачите, що станеться. Вони всі, як один, перестануть працювати для промислових підприємств або виховавчих устанів. Вони застановлять індустрію цілої країни як різкий протест проти зниження їхнього життєвого уровеня.

Однак нам, фермерам Західної Канади, яких є коло 290 тисяч, — тим, що їх бушлі пшениці, вівса та ячменю й фунти волового, свинячого й овечого мяса та дріб і сметана вливають життєдайні соки в виробничу будову цієї країни, без яких індустрія краю заниділа б — нам обірвано платню на 50 процентів і ми нічого в цій справі не зробили! Ми навіть не зорганізувалися, але задовольалися тим, що рік за роком наші жінки, діти й ми самі старалися засіяти більше збіжжя, виплекати більше худоби в марній надії, що на другий рік стане легше. Але чим більше збіжжя й худоби ми плекали, чим більше Бог благословив нашу тяжку працю, тим гіршу ціну ми діставали й бідніли та заходили в довги. Надвишка конечно потрібних до життя річей, яку ми старалися виплекати, ставала причиною нашого фінансового удушення.

Ми безсильні зробити щобудь у справі цін, які платимо за нашу машинерію, харчові продукти, убрання і таке інше, ми безсильні у справі цін, які уложують згори на річі, що продаємо, бо маємо проти себе такі могутні комбайни й товариства різників, компаній для виробу ма-

шин, компаній нафти, торгівлі збіжжям, грошевих підприємств і фабрикантів, яких ще світ не бачив. Вони, зєднавши ці свої страшенні господарські й грошеві сили, усадовилися міцно в торговельнім і політичним життю країни. Проти них ми, незорганізовані фермери Західної Канади й цілої Канади, є безсильні.

На наших плечах лежить тягар понад тисячу мільйонів довгів, моргеджових і за машинерію. Десятки тисяч фермерів вздовж і впоперек цілої Західної Канади бачили або бачуть, як їхні дорібки за 20, 30 і 40 літ праці скоро зникають: машинерія зуживається, поле яловіє, низькі ціни, загроза бурянів, посухи, граду, ржі, пільних коників, під'їднів, збільшені податки, зростаючі довги, а до того вони мусять роками продавати нижче коштів продукції й платити за машинерію й інші конечні потрібні речі такі ціни, які зорганізованим економічним диктаторам хочеться наложити.

Вже давно час, щоб ми поробили практичні й прямі заходи зо своєї сторони. Ми, західні фермери, мусимо організуватися, як ніколи передше не організувалися. Мусимо забути політичні, національні й релігійні розходження, муніципальні й шкільні непорозуміння та зеднатися в не-політичну організацію десятками тисяч. Ніхто не мав би такої сили як ми, коли б ми зорганізувалися.

Ідім за прикладом наших братів — шахтарів, залізничників і фабричних робітників — та створім сильну організацію не зважаючи на те, хто з якої народности походить, до котрої партії він належить та в котрій церкві Богу молиться! Вони вважали за відповідне занехати політичні, національні й релігійні різниці та зеднатися разом для взаємної користи й самозбереження.

Коли прийде догідний час і ми будемо досить добре зорганізовані, наша організація пічне у відповідну хвилину ділати прямо: завізе до страйку не купувати машинерії, до страйку не доставляти збіжжя, дасть поміч фермерам Манітоби й Саскачевану та буде працювати в тіснім порозумінню з ними. Іншими словами, вхопимося таких способів як зорганізовані робітники й не дамо наших продуктів промисловим підприємствам так само, як вони перестают працювати для промислових підприємств, в яких є заняті, щоб різко й прямо запротестувати проти зниження їхнього життєвого урєвня.

Зверніть увагу на заробітну платню зорганізованих робітників та на доходи й дивіденди, які виплачують зорганізовані підприємства. Організація була спасенним ліком для них і зовсім логічно є припускати, що вона буде тим самим також і для нас.

До цієї цілі ми прямуємо. Ця організація Зєдинених Фармерів Канади, (Албертійська Секція) є братньою організацією Зєдинених Фармерів Канади, (Саскачеванська Секція). Ми віримо в обєднання всіх наших фармерських торговельних і виховавчих організацій в Західній Канаді й дійсно бажаємо заснувати міжпровінційну фармерську Раду для трьох провінцій: Алберти, Саскачевану й Манітоби, Раду, що одним могутнім голосом говорила б в імені фармерів Західної Канади з промисловими магнатами й федеральними властями цієї домінії, голосом, до якого прислухувалися б, а не ігнорували.

Цю організацію Зєдинених Фармерів Канади (Албертійська Секція) не попірала жадна політична партія й вона рішуче не має жадного звязку з комуністичною, ліберальною, консервативною, суспільно-кредитовою чи сі-сі-єф партією. Вона є неполітичною організацією й хоче такою остати. Одна точка в нашій статуті, затвердженій провінційним урядом, наказує нам мішатися в федеральну, провінційальну або муніципальну політику.

Рада складається з членів-фармерів, що належать до всіх політичних напрямків у провінції й походять з різних народностей. Вони, незважаючи на ці різниці, працюють спільно для одної цілі перед собою: зорганізувати фармерів цієї провінції й цілої Західної Канади в сильне фармерське обєднання, що успішно буде попірати й обороняти наші інтереси.

Ми просимо вас стати членом цієї організації. Ви можете допомогти розбудувати її та причинитися до того, щоб вона сповнила своє призначення. Ми можемо сподіватися успіхів тільки тоді, коли будемо мати велике число членів. Ми, західні фармері, мусимо доказати, що в наших жилах пливе червона кров і що ми не стерпимо більше стану господарської нужди.

Ми фармері мусимо обєднати наші сили купна й продажі так, як це роблять фармері Зєдинених Держав, Данії й Швеції. Ця організація закликає всіх фармерів дати

своє попертя всім фермерським торговельним підприємствам, які ми маємо в провінції: Збіжєвим Пулам, Обеднаним Плекателям Збіжжя (U.G.G.), Молочним Пулам, місцевим Споживчим Кооперативам, Споживчим Кооперативам Обеднаних Фермерів Алберти (U.F.A.), Товариствам для Збуту Худоби і т. і. Ми не будемо творити таких самих нових організацій.

Ми фермері, обєднавши наші сили, можемо бути власниками й провадити наші власні фабрики. Ми збудували й заплатили за всі інші, а ні один гонталь чи цеглина в них до нас не належить. Фермері Алберти й Заходу, збудуймо й будьмо власниками для себе!

Західна Канада зібрала в 1939 році другий з ряду найбільший урожай збіжжя в історії Канади: 463 мільйони бушлів пшениці, 231 мільйонів бушлів вівса і 800 мільйонів бушлів ячменю.

Спитайте ви крамарів по цілій Канаді, чи фермерам краще тепер поводитьсь як тоді, коли вони зібрали були тільки 240 мільйонів бушлів в 1938 році!

Але звіти "сі-пі-я-ра" (C.P.R.) за десять місяців виказують збільшення чистого приходу на \$6,750,000 за перевіз частини цього збіжжя.

Одна третя частина населення домінії займається рільництвом, але дістає тільки одну дванадцятую частину доходів.

Ця організація стоїть рішучо за рівновартними цінами й вірить, що домініяльний уряд, щоб бути справедливим і врозумілим для західних фермерів, повинен негайно стати на становищу рівновартних цін.

Ця організація вірить також, що домініяльний уряд повинен започаткувати плян платити фермерам за переховок збіжжя й виплачувати всі гроші за переховок не торговцям збіжжям, але фермерам, які його плекають, і в цей спосіб допомогти їм у скрутнім фінансовім положенню.

ПРИХОДИ ОРГАНІЗОВАНИХ РІЗНИКІВ ЗА 1938 РІК

Вложеного капіталу \$61,806,675. Сталої й заробітної платні 11,776 урядовцям і робітникам \$13,921,410. Сума, яку різники заплатили фермерам за їхні продукти \$126,630,780. Загальна вартість товарів, які різники продали

споживачам \$156,971,640. Отже різниці дістали по оплаченню праці робітників і фермерських продуктів суму \$16,420,144, що становить приблизно 25% від вложеного ними капіталу. З тих чисел ви бачите, що краще поплатиться переробляти м'ясо в фабриках, як його плекати. Чи можемо ми, фермері, такої штуки доказати? Як будете на другий раз у місті, придивіться добре на різниці, які ви допомогли збудувати своїми фунтами волового, свинячого й овечого м'яса й пригадайте собі, що навіть один цвяшок у них до вас не належить.

РІЗНИЧКУВАННЯ В СПРАВІ ПЕРЕВОЗОВИХ ОПЛАТ

З Провосту, Алберта, до Венкуверу .. 944 милі

24 ц. за 100 фунтів ваги.

З Лондону, Онтеріо, до Сейнт Джан, Н. Б. .. 943 милі

16 ц. за 100 фунтів ваги.

60% доходів з перевозових оплат походить з Західної Канади.

Вагон колючого дроту з фабрики в Онтеріо до Едмонтону \$1.98 за 100 фунтів ваги.

Вагон колючого дроту з фабрики в Онтеріо до Венкуверу 75 ц. за 100 футів ваги.

Венкувер є 700 миль далі на захід від Едмонтону.

Вагон кенсерованих товарів висланий з Ейлмер, Онтеріо, коштує, включаючи всі оплати, до Венкуверу \$450.

До Едмонтону (такий самісінький вагон) .. \$1,038.

Оплата за блаватні товари: флянелетові бленкети, бавовняні простирали, подушки, пішки й рушники з фабрики на Сході

До Едмонтону, за 100 фунтів ваги \$4.53½

До Венкуверу (такі самі річи) 1.75

Ці товари можна вислати зо Сходу до Венкуверу й назад на схід 60 миль поза Едмонтон і це буде коштувати 21 центів менше як посилати впрод до Едмонтону.

Оплата 1-шої
кляси за тон

З Монтреялу до Венкуверу 2884 милі 3,831

З Монтреялу до Едмонтону 2159 миль 4,201

Вагон презервованого молока з Ред Дір до Венкуверу 98 ц. за 100 фунтів.

Вагон презервованого молока з Тілсонбургу, Онтеріо, до Венкуверу .. 75 ц. за 100 фунтів.

ТАРИФИ

В часі посухи й низьких цін, коли доходи фермерів дуже змаліли а довги зростали, була найвища тарифа від часу конфедерації. Ми, фермері й споживачі, стогнемо під тягаром збільшеної тарифи в тих роках, коли нам найтяжче це робити.

	Ціна в Зєдинених Державах	Ціна в Канаді	Ріжниця
Газол. машини до прання, модель 1. . . . \$ 84.50		\$164.00	\$ 79.50
Газол. машини до прання, модель 2. 119.50		189.00	69.50
3/4-тоновий трок 735.00		952.00	183.00
Газоліновий мотор . . . 70.00		91.00	21.00
Кава 28		.45	.17
“Овершус” з чотирма пряжками . . 1.98		3.29	1.31

В 1934 році ціна за кружлівку (крім сепарейтор) I.H.C. впала в Біллінгс, Монтана, зо \$102.30 до \$90.90. В Реджайні ціна за таку саму кружлівку впала зо \$103.50 до \$102.50.

Наводимо цих кілька чисел, щоб дати приблизне поняття, як тарифи діють проти нас, фермерів Західної Канади, від яких вимагають продавати свої продукти по цінах на світових ринках.

Достовірні авторитетні люди обчислюють, що тарифи коштують фермерів і споживачів Західної Канади від 30 до 60 мільйонів доларів річно. Тоді, коли ми находимося в тяжких грошових клопотах, тарифи гріб для нас копають. Для підтвердження чисел прочитайте “Завваги Саскачеванського Уряду” і “Завваги Манітобського Уряду”, які вони подали на розглянення комісії Равела.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІЗОВАНИХ МЕЛЬНИКІВ ЗА 1938 РІК

Вложеного капіталу \$61,867,675. Виплачені платні \$5,542,945. Сума, заплачена за пшеницю і т. і. \$90,614,236. Вартість збіжжя по перемеленню й продажна ціна \$114.-617,099. Остало мельникам по обтягненню видатків на платні робітникам і закупно збіжжя сума \$18,459,918, що становить близько 30% вложеного капіталу.

Пригадайте собі ці числа, коли продаватимете свою пшеницю по 52 центи за бушель, а свій овес по 15 центів

і подумайте, чому хліб продається танше на вулицях Лондону 6,000 миль звідси, як у вашому містечку. Потім погляньте, що означають ці три слова: організація, монополь, комбайн. Описля впишіться в члени Зєдинених Фармерів Канади, Албертійська Секція!

Чиста вартість продуктів, які продали 40 провідних індустрій в Канаді в 1938 році, була \$960,181,687. (Канадійський щорічник — Canada Year Book).

ДОХОДОВИЙ ПОДАТОК

Доходовий податок, який заплатили домініяльному урядові організовані промислові й грошеві корпорації:

В 1935 році	\$35,790,289
В 1936 році	42,518,971
В 1937 році	58,012,843
В 1938 році	69,090,658

Доходовий податок, який заплатили до домініяльної каси канадійські фермери в тім самім часі:

В 1935 році	\$24,088
В 1936 році	46,609
В 1937 році	78,395
В 1938 році	78,081

Загальна сума, яку заплатили зорганізовані примислові й грошеві корпорації за чотири роки \$206,090,658. (Канадійський щорічник). 783,000 незорганізованих фермерів у Канаді заплатили разом \$225,168 в тім самім часі.

Крім \$206,090,658, заплачених як доходовий податок, зорганізовані промислові й грошеві корпорації виплатили як дивіденди своїм уділовцям у протягу чотирох літ суму понад \$1,200,000,000 (один більйон двіста мільйонів долярів), а до того відложили мільйони долярів на обниження вартости інвентаря. Числа на обниження вартости інвентаря не легко дістати. До цього причинилися головно бушлі пшениці, вівса, ячменю, фунти волового, свинячого й овечого мяса та молочні продукти канадійських фермерів, що зорганізований промисл міг виплатити такі величезні суми грошей. Але що дістали фермери за весь той час? Харч і “ексерсайз”!

Це є короткий нарис про несправедливі тягарі, які пригнічують фермерів й споживачів на Заході.

Числа взято з “Завваг Едмонтонської Торговельної Палати”.

ЦІЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗЄДИНЕНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ

1. Створити в провінції могутню фармерську організацію, щоб надати ваги законним домаганням фармерів.
2. Оснувати Західну Міжпровінціальну Фармерську Раду, щоб фармері на Заході могли об'єднано приступити до діла для поліпшення свого життя.
3. Дістати більш справедливі доходи за наші продукти, що в наслідок дали б можливість піднести життєвий рівень та дати краще забезпечення.
4. Управильнити працю всіх фармерських організацій та кооперативних підприємств.
5. Завести рівновартні ціни.
6. Увести в життя плян платного переховку нашої пшениці на фармах.

ПРОВІНЦІАЛЬНИЙ СТАТУТ

Назва організації

Назва цієї організації є: ЗЄДИНЕНІ ФАРМЕРІ КАНАДИ (Албертійська Секція).

Цілі організації

Ця організація співпрацюватиме в повній згоді з організацією Зєдинених Фармерів Саскачевану й Манітоби, щоб разом з ними домагатися законними способами господарської справедливості від політичних і промислових установ, що існують; творитиме могутню організацію, щоб поперти свої оправдані домагання; буде основувати й підпомагати фармерські кооперативні підприємства.

Строго неполітична

Ця організація є строго неполітична й під ніякими умовами не можна вжити її для праці в користь якоїсь будь політичної партії.

Хто може бути членом?

Членом організації може стати кожний фармер, що дійсно живе на фармі.

Рада

Всі члени Виконавчого Комітету й Ради мусять бути дійсними (bona fide) фермерами й мати заплачені свої членські вкладки.

Рада складається з: Голови, заступника голови, другого заступника голови, секретаря-касiera і дванадцять директорів. Раду вибирають делегати на провінційній конвенції з винятком секретаря-касiera, якого назначає Рада Директорів.

Обовязки Ради

Голова або Секретар скликають засідання Ради після потреби й коли вони вважають за відповідне це зробити.

Рада може нанимати всяких технічних робітників, яких може бути потрібно для успішного ведення справ організації.

Виконавчий комітет мусить докладно слідити за подіями, економічними й політичними, які можуть мати вплив на добробут фермерів. Вони є відповідальними сторожами фермерських інтересів і в у всяких справах роблять кроки, які вважають за вказані.

Делегати

Кожний відділ має право висилати одного делегата на провінційальну конвенцію від кожних десять членів або більшої частини десятки членів, що мають заплачені свої членські вкладки.

Поправки до статута

Всі поправки до статута мусять мати за собою більшість двох третих голосів.

Додаткові точки й поправки до цього статута можна ухвалити на кожній законно скликаній конвенції організації за винятком основної точки про неполітичний характер організації. Цей точки ніяка конвенція не має права змінити або усунути.

МІСЦЕВИЙ СТАТУТ

1. Сім фермерів можуть створити відділ.
2. Кожний відділ вибирає: Голову, заступника голови, секретаря і чотири директори.
3. Членська вкладка виносить тепер \$1.00 річно. Гроші з членських вкладок мусить відділ переслати до провінційального секретаря. Відділ укладає висоту вкладок на місцеві потреби, при чім мусить пам'ятати про радіофонд в сумі принайменше \$2.00, які кожний відділ також пересилає до Провінційального Секретаря.
4. Всі члени мусять бути фермері, що дійсно живуть на фермах або мешкають на фермах частину часу й ставляться прихильно до організації. Відділ рішає в справі прийняття членів.
5. Тих, що стануть членами три місяці перед кінцем року (рік кінчається 31. грудня), вважається членами через 15 місяців (до 31. грудня наступного року).

6. Кожний відділ провадить свою діяльність на строго неполітичній основі. Голова відділу є відповідальний за виконання цієї точки.

7. Але закони, що можуть мати вплив на добробут фермерів, можна вільно обговорювати.

8. До організації можуть приступити всі фермери без огляду на політичну, народню чи релігійну приналежність, бо тільки в цей спосіб можна промостити дорогу до об'єднаної акції фермерів досягнути господарську справедливість.

ПОРЯДОК ДНЯ НА МІСЦЕВИХ ЗАСІДАННЯХ

Прийняття нових членів та ознайомлення їх з цілями й працею організації.

2. Читання протоколу з минулого засідання й полагодження справ у зв'язку з ним.

3. Звіти комітетів.

4. Комунікати від Провінціального Секретаря й їх полагодження.

5. Недокінчені справи.

6. Нові справи.

7. День і місце наступного засідання.

8. Внесок на закінчення засідання.

ЯК СТОРИТИ ВІДДІЛ

Той, що скликав збори, отвирає їх і звиває присутних вибрати голову й секретаря зборів.

По виборі голова покликає того, що скликав збори, пояснити їх ціль.

Коли справу докладно розяснено, один з присутних фермерів робить внесок, а другий потверджує, щоб заснувати відділ Зединених Фермерів Канади. Справу обговорюють, а потім голосують. Коли внесок перейшов, голова зборів закликає до впису в членство організації. (Для створення відділу потрібно 7 людей).

Після впису в членство голова зборів відзивається до членів іменувати кандидатів на голову відділу. Кандидатів може бути один або більше. По голосованню, як його було потрібно, той кандидат, що дістав більшість голясів, стає головою відділу.

Тоді голова відділу звиває вибрати заступника голови, секретаря й чотирьох директорів, яких вибирається в такий самий спосіб.

Секретар збирає членські вкладки, видає посвідки й посилає виказ імен членів враз із зібраними членськими вкладками та звітом за зборів до Провінційального Секретаря, який за свого боку видає посвідки на членські вкладки, виписує членські посвідки й пересилає їх до місцевого секретаря. Тоді відділ є створений і має право брати участь у конвенції, коли така буде скликана.

ЯК ПРОВАДИТИ ПРАЦЮ У ВІДДІЛІ

Відділ мусить бути живий і активний. Щоб це досягнути треба, щоб кожний член являвся на кожних зборах відділу й висказував свої думки й погляди в кожній справі, що відноситься до фермерів. Ми фермери маємо перед собою затяжну боротьбу й мусимо боротися з більшою енергією як ніколи перед тим. Боремося за економічне визволення і в цих тяжких часах не сміє бути у нас таких що кажуть: "Без мене там обійдеться!" Нашим озброєнням є виховання, і ще раз виховання, організація сил продукції, посилення наших торговельних підприємств, ощадність при допомозі своїх власних кредитових спілок, творення споживчих кооператив і наших власних гуртових складів. В цей спосіб ми зможемо втриматися проти наживи в часі війни й відиграємо дійсно будуючу роль у повоєнних часах скрути.

Ви повинні посвятити один вечір на тиждень для об'ясування, як відзискати те, що втрачено, та затримати ту одрубину, що нам осталася. Як ми маємо це досягнути треба, щоб кожний, що заплатив свою членську вкладку, старався всіма силами, щоб організація росла й розвивалася, бо тільки при допомозі одиниць зможе організація дістати свої цілі.

Тому організуймо виховавчі гуртки та не думаймо, що робимо дуже велику жертву, як посвятимо на це один день у тиждень! Такі виховавчі гуртки існують тепер всюди по Канаді. Отже ставайте в ряди, створіть відділ Зєдинених Фермерів Канади, як що його ще не основано у вашій місцевості, навіть коли провінційальний виконавчий Комітет не мав до цього часу змоги відбутися мітинг у вашій околиці або не відбуде його в найближчій будучності. Принайменше скличте своїх приятелів і знайомих та прочитайте їм цей маніфест і спитайте, що вони думають робити, щоб поліпшити своє положення.

Потім обговоріть всілякі справи, що вас цікавлять. Закажите собі "Канадський щорічник", (Canada Year Book, пишіть за ним до: The King's Printer, Ottawa, Ont.), "Фінансовий звіт провінції", (Public Accounts of the Province of Alberta, дістати у: Treasury Department, Edmonton, Alta.). Зверніться до департаменту для поширення знання (Department of Extension, University of Alberta, Edmonton, Alta., щоб вислали вам літературу про всякі справи, що можуть вас цікавити, скажіть кожному членові, щоб слідив за вістками про працю й розвиток організації Зєдинених Фармерів Канади, читав "Вестерн Продусер" і "Ко-оп Нюс"! Уладьте вечірку або базар заходом відділу ЗФК, щоб дістати грошей на літературу для виховавчих гуртків, на делегації й радіо-фонд і ваша організація буде розвиватися. Заохочуйте молодь вписуватися в члени, учащати на збори й брати участь у праці виховавчих гуртків, посилайте їх делегатами на конвенції.

Всі члени цієї організації мусять усвідомити собі, що всі члени Ради є фармери, які посвячують стільки часу й енергії, скільки можуть, і на скільки дозволяють їм фінансові обставини, вони стараються процювати, але не зможуть досягнути своїх цілей без великого числа членів. Кожний місцевий член повинен старатися всіма силами, щоб кожного року всі фармери 100-процентово вписалися в члени організації. Не спускайтеся на те, що Виконавчий Комітет все за вас зробить. Він змагає до тої самої цілі, що й ви, але сподіється що кожний член широко, вірно й усіма своїми силами підпре його в нерівній боротьбі. Ми мусимо зєднатися! Бажаємо, щоб у кожній місцевості заіснував сильний відділ, щоб ми були приготовані на час скрути, яка прийде по скінченню війни.

Північно-Албертійський МОЛОЧНИЙ ПУЛ

З О. П.

●

Кооперативна установа для збуту сметани, що 100-процентово належить до продуцентів, які набувають в ній право власности через висилку своєї сметани. Контролюється на демократичний лад.

Через те, що вони є власниками і контролюють умовини продажі сметани, ті, що посиляють свою сметану через Молочний Пул, мають повну змогу діставати належну ціну за свій продукт. За останні дванадцять років вони не тільки здобули значні вигоди в перерібіці й продажі сметани, але також дістали суму понад \$470,000.00 як доплату до ціни, яка була в часі висилки.

Кооперативні продуценти, які є власниками й контролюють Північно-албертійський Молочний Пул, запрошують братів-продуцентів скористати з цієї кооперативної установи й стати її співвласниками, посиляючи сметану через одну з філій організації. Філії Північно-албертійського Молочного Пулу є в таких місцевостях: Едмонтон, Седжвік, Ветасковін, Ендрю й Еджертон.

Просимо кооператорів писати по дальші інформації до головної канцелярії:

Northern Alberta Dairy Pool Limited
10531 - 102nd Street, Edmonton

ДО ФАРМЕРСЬКОЇ МОЛОДІ

* * *

Фармері-піоніри в Степових Провінціях — це були по більшій часті сильні й відважні люде, що гляділи далеко наперед. Вони скоро побачили, що твориться гурт багачів, які змагають опанувати торгівлю збіжжям. Положення ставало незносне для вольнолюбивих людей.

Піоніри заступили наступаючу контролю капіталу, творенням своїх власних кооперативних організацій. Доконати цього діла забрало їм багато часу, багато їхніх малих ощадностей і величезний запас енергії. Але їхня витривалість була непоборна.

Велитенські збіжеві спілки, що мали за собою величезні багатства, влізли в Західну Канаду. Але піоніри-кооператори станули лицем до них усіх — тверді й неустрашимі.

Що ви забезпечені сьогодні у своїх збіжевих справах — це діло піонірів-кооператорів. Вони виписали Грамоту Вольностей, з якої користатимуть всі грядущі покоління в Степових Провінціях.

Продовжуйте ж їхнє діло! На ваших плечах обов'язок і привілей глядіти за тим, щоб зміцнити й утривалити кооперативні установи, створені зусиллями покоління, що відходить від нас.

Alberta Pool Elevators